

[Jens Møller.]

vi har nogle betænkeligheder ved, og det er i forbindelse med de stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne først sige lidt om ændringsforslag nr. 3, som er stillet af fremskridtspartiet og de konservative. Under første behandling var det os fra kristeligt folkepartis side, der rejste spørgsmålet om diskrimineringen mod ægteskabet og spørgsmålet om, hvorvidt det kunne lade sig gøre at få loven lavet om, sådan at ægtefolk ikke blev dårligere stillet i denne forbindelse end folk, der levede papirløst sammen. Det hænger sammen med vort principielle mål i den forbindelse, og det står stadig fast.

Vi har så forhandlet spørgsmålet på forskellig måde, og vi er blevet overbevist om, at der er mange ting, der hænger sammen med dette problem. Der sidder jo et udvalg, Poul Dahlggaard-udvalget, som arbejder med hele sambeskatningsproblemet; der er spørgsmålet om afkast af formuen, der er spørgsmålet om særeje osv. osv.

Derfor mener vi, det ville være forkert på nuværende tidspunkt at låse os fast i en afgørelse af dette ene punkt, som måske kunne gøre det vanskeligt at få helheden løst. Vi mener, det er rigtigere at vente et år — og mere kommer det forhåbentlig ikke til at dreje sig om — end at få en løsning nu, der måske ikke fungerer godt. Vi har jo før set resultater af, hvad der sker, når man for hurtigt vil tvinge noget igennem — vi kan tænke på kildeskatten, eller vi kan tænke på stænkapperne i sin tid. Derfor mener vi, at det rigtigste også for familierne vil være at få dette rigtigt gennemarbejdet og få en løsning af det, der kan fungere på længere sigt.

Men dertil kommer, og det er vel nok det afgørende, at dette ændringsforslag indebærer en lempelse af formueskatten, idet det skattefri beløb i langt de fleste tilfælde vil blive hævet fra regeringens forslag 450.000 kr. til 900.000 kr. Det vil betyde 150 mill. kr. mindre i indtægt for staten.

Vi har naturligvis ikke principielt noget imod, at formueskatten bliver mindre, men der er her tale om en prioritering. I modsæt-

ning til fremskridtspartiet mener vi nemlig ikke, at man både kan spise kagen og alligevel beholde den. Hvis der virkelig er penge til skattelettelser, vil vi langt hellere anvende dem til lettelse af indkomstskatten, især på mellemindtægterne; det er dér, det virkelig er tiltrængt.

Altså for ikke at lave fejl, der kan blive svære at rette senere hen, og af sociale grunde vil vi stemme imod ændringsforslaget. Vi mener, at det på lidt længere sigt vil blive til størst gavn også for ægteskaberne.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 2, som er kommet fra socialdemokratiet, er vi enige i, at man bør have en progression, at man skal gå op til 12 promille for formuer over 3 mill. kr. Det er vi enige i, fordi vi mener, det giver en social afbalancering, og at det er med til at give staten indtægter, der vil gøre det nemmere at komme igennem med disse lettelse af indkomstbeskatningen.

Hr. Glistrup kommer med den indvending, at det ikke vil sætte forbruget ned hos disse rige personer. Konsekvensen af det må så være, at man lige så godt kunne lade være med at beskatte de rige. Det ville være en lidt mærkelig situation.

Vi kan altså gå ind for anden del af ændringsforslaget, den første del, hvorefter man vil ændre den af regeringen foreslåede bundgrænse på 450.000 kr. til 400.000 kr., er vi meget betænkelige ved. Det vil måske nok ikke betyde så meget for de fleste parcelhusejere, selv om der nok er adskillige i de lidt dyrere områder af landet, som kan komme i klemme dér, men det, vi især tænker på her, er de mindre erhvervsdrivende i by og på land, som er nødt til at have huse, maskiner osv. for at kunne passe deres erhverv. De har det hårdt nok i forvejen, og vi vil ikke være med til yderligere at vanskeliggøre situationen for dem.

Vi havde håbet, at det kunne ordnes sådan, at man kunne stemme om ændringsforslaget i to omgange. Så ville vi have stemt for det ene og imod det andet. Da det ikke kan lade sig gøre, vil vi undlade at stemme om ændringsforslag nr. 2 og så håbe, at vi